

24 söndagen efter Trefaldighet

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 10 nov 2024

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Käre himmelske Fader, sänd din helige Ande till oss som idag har samlats kring ditt Ord. Låt det tala till oss så att vi i våra hjärtan tar emot frälsningens budskap till våra synders förlåtelse. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Matt. 9:18–26

Vid den tiden, medan Jesus talade till folket, kom en synagogföreståndare och föll ner för honom och sade: "Min dotter har just dött. Men kom och lägg din hand på henne, så får hon liv igen." Då steg Jesus upp och följde honom, och hans lärjungar gick också med. Och se, en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år närmande sig Jesus bakifrån och rörde vid hörntofsen på hans mantel. Hon tänkte: "Om jag bara får röra vid hans mantel blir jag frisk." Jesus vände sig om, och då han fick se henne, sade han: "Var vid gott mod, min dotter. Din tro har frälst dig." Och från det ögonblicket var kvinnan botad. När Jesus kom fram till synagogföreståndarens hus och såg flöjtblåsarna och folkskaran som höll dödsklagan, sade han: "Gå häriifrån! Den lilla flickan är inte död. Hon sover." Då hånskrattade de åt honom. Men så snart folket hade visats ut, gick han in och tog flickans hand, och hon steg upp. Och ryktet om detta gick ut över hela det området.

Vi har i dagens evangelium två goda exempel på människors tro. Dels har vi synagogföreståndaren, vars dotter precis hade dött, dels kvinnan som i tolv år lidit av blödningar. De vände sig båda till Jesus för att få hjälp.

I många av synagogorna togs inte Jesus emot. När han undervisade Guds Ord i Nasaret ville åhörarna rentav störta honom utför ett stup. Men med denna föreståndare, som enligt Markus hette Jairus, var det

annorlunda. I sin stora nöd ville han inget annat än att Jesus skulle komma och lägga sin hand på dottern.

Markus beskriver skeendet något mer utförligt, och vi förstår utifrån hans berättelse att Jairus bad Jesus om hjälp två gånger. Första gången trodde han att dottern fortfarande levde: "*Min dotter ligger för döden. Kom och lägg händerna på henne, så blir hon frisk och får leva.*" (Matt. 5:23) Strax därefter kom några från hans hus med dödsbudet, och de menade att det nu inte var någon mening att besvära mästaren ytterligare. I deras ögon var det för sent. Sjukdomar kunde botas, men döden var ju oåterkallelig. Detta var ett hårt slag för Jairus, men Jesus sade till honom: "*Var inte rädd! Tro endast.*" (Matt. 5:36)

Och Jairus tog fäste på Jesu ord. Hans tro gav inte upp för att dottern hade dött, utan han bad Jesus på nytt om hjälp: "*Min dotter har just dött. Men kom och lägg din hand på henne, så får hon liv igen.*" Otron vill gärna dra en gräns vid döden. Ingen mänsklig läkare kan ju råda bot på döden, men tron sätter sitt hopp till att Jesus kan verka långt större och härligare ting. Jairus litade fast på att Jesus hade makten att uppväcka hans dotter också från döden. Det är mot naturen och förnuftet att en död får liv igen, men tron bryr sig inte om det. Det var tron som drev Jairus till att be Jesus om det som för alla andra var omöjligt. Han var i nöd och bad och anropade. Han tvivlade inte på att om Jesus lade sin hand på dottern så skulle hon genast att bli levande igen. Här ser vi hur Gud i Jairus hjärta hade gjort ett minst lika stort under som han strax skulle göra med dottern.

Här är ett gott exempel på hur vi ska be, och att Gud verkligen också hör våra böner. När vi i all slags nöd riktar våra hjärtans rop till Herren så ska han också svara. *Jag ropar till dig på nödens dag, ty du skall svara mig.* (Ps. 86:7) Gud är god och nådig. Han förkastar ingen bön som bärs fram i tro.

Ibland får våra böner inte ett svar som vi omedelbart kan se, utan vi får tåligt vänta. Vi har många exempel i Skriften där Jesus prövar människor med hårda ord innan han sedan hjälper. Det må ske så som det behagar Gud, och det är alltid till det bästa. Men Jairus fick till sin tröst uppleva hur Jesus genast skyndade till hans hjälp. Han rentav avbröt sin pågående

undervisning för att följa med synagogföreståndaren.

När de kom till huset möttes de av folkskarorna som grät och klagade. Men då sade Jesus: *"Gå härifrån! Den lilla flickan är inte död. Hon sover."* Vad menade Jesus med detta? Var det så att flickan egentligen bara var skenbart död, att människor på grund av dåtidens bristande kunskaper inte kunde skilja det från en verklig död? Vi kan jämföra med ett annat fall, nämligen Lasarus, där Jesus sade till sina lärjungar: *"Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom."* (Joh. 11:11) Men när de frågade så förtydligade Jesus: *"Lasarus är död."* (Joh. 11:14) När Jesus uppväckte honom hade han legat fyra dagar i graven. Han var verkligen död, men fick liv igen genom ett under. På samma sätt var det med Jairus dotter.

Döden är syndens straff. Men Jesus har besegrat synden. Han som dog och uppstod på tredje dagen har fullständig makt över också den kroppsliga döden. Paulus skriver: *Men nu har Kristus uppstått från de döda som förstlingen av de insomnade. Ty eftersom döden kom genom en människa, så kom också de dödas uppståndelse genom en människa.* (1 Kor. 15:20–21)

För de som tror är döden endast en tillfällig vila, ett saligt inväntande av den slutgiltiga uppståndelsen på den yttersta dagen, där våra kroppar ska bli förhärligade och återställda till den Guds avbild som människan först skapades till. Döden är för den troende varken ett utslocknande till intet eller början på det eviga straff som de förtappade är dömda till. Det är som ett insomnande där vi vet att vi också kommer att uppväckas av vår Herre, för dödens udd är bruten. Så använder också apostlarna och evangelisterna på många ställen samma bildspråk när de talar om troende människor som dött.

Folket däremot hånade Jesus. De hade inte Jairus tro. Men för Jesus var det lika lätt att väcka flickan från döden som om hon endast var sovande. Och genom sitt mäktiga under visade han att han är Herre över synden och döden, och att han på samma sätt har makt att frälsa oss ur dödens grepp. Paulus skriver: *Han har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium.* (2 Tim. 1:10)

Den andra händelsen i vår text kretsar kring kvinnan som under lång tid hade levt med en svår sjukdom med blödningar. Markus skriver att hon hade försökt med många läkare och använt allt hon ägde i sina försök att hitta ett botemedel. Men allt hade varit förgäves. Inga mediciner, inga huskurer, inga dieter eller livsomsättningar kunde råda på blödningarna.

Men så mötte hon Jesus. Säkert hade hon hört honom undervisa, och förstätt att han kom från Gud. Men hon vågade inte gå fram och öppet be om hjälp. Samtidigt var hon helt övertygad om att Jesus skulle bli hennes räddning. Det skulle räcka att hon bara kunde vidröra hans kläder. Ja, hon var helt säker på att detta skulle ske så även om Jesus inte ens blev varse om henne. Hennes önskning blev uppfylld: när hon vidrörde hörntofsen på hans mantel upphörde hennes blödningar genast.

Jesus visste förstås vad hon tänkte och vad hon hade gjort, och såg sig efter henne. Förskräckt och darrandes av rädsla föll hon ner för hans fötter. Men Jesus kom endast med trösterika ord: *"Var vid gott mod, min dotter. Din tro har frälst dig."* Det var inte hörntofsen eller själva vidrörandet eller någon annan gärning från kvinnans håll som botade henne, utan hennes tro på Jesus.

Vi har i kvinnan med blödningarna en parallell till vårt eget tillstånd under syndens sjukdom. Hur mycket vi än försöker kan vi inte bota den. Läkarna motsvarar olika förkunnare och predikanter som erbjuder alla möjliga slags andliga kurer och botemedel. Kanske hade man sagt till kvinnan att äta si eller så, och leva på ett visst sätt. Det var säkert goda saker i sig, men de kunde inte råda bot på blödningarna. Rätt botemedel krävs för rätt sjukdom. Lika lite kan våra egna ansträngningar eller gärningar göra någonting åt vår synd. Det är naturligtvis bra att vara mån om att göra goda gärningar, men vi kan och ska inte förlita oss på dem som en väg till frälsning. Även om vi till det yttre har ett gott anseende och visar kärlek till medmänniskor är likväl hjärtat fullt av synd. Det finns bara en lösning: Jesus Kristus. Han har gjort våra synder om intet, tvättat våra smutsiga kläder rena genom lammets blod. Den som tror på detta får frälsningen och det eviga livet.

Svaga och vacklande tvekar vi kanske om vi verkligen är värda att ta emot nåd och syndernas förlåtelse. Vår synd är ju så stor. Det är som när kvinnan inte vågade gå fram öppet med sin bön, och hur hon förskräcktes när Jesus såg efter henne. Kanske var det hörntofsen som påminde henne om alla hennes svåra synder. Hörntofsen på manteln var i gamla testamentet en symbol för lagen, så att judarna alltid skulle tänka på den. Men evangeliet gick ändå segrande i kvinnans hjärta. Hon trodde att Jesu makt skulle gå ut också genom hörntofsen, och bli hennes räddning. Jesus tog emot denna enkla tro och lyfter fram den som en förebild för oss. Den blev henne till frälsning, inte bara från den kroppsliga dödens plågor i blödningarna, utan också till syndernas förlåtelse.

Jesus vill bota också oss från syndens farsot. Han erbjuder var och en att ta emot evangeliets trösterika ord. De är inte tomma ord som fortsätter att kräva laggärningar, för gärningar kan aldrig ta bort synden. Istället bygger evangeliets gåva helt på vad Guds Son har gjort mot oss, helt utan vår förtjänst. Hans död och uppståndelse leder oss till ett evigt liv i salighet. Tror vi detta blir också den jordiska dödsdagen vår himmelska födelsedag, och vi kan instämma med apostelns ord: *Ty för mig är livet Kristus och döden en vinst. (Fil. 1:21)*

Amen.

Bön: Allsmåttige, evige Gud, du som genom din Son skänker oss löftet om uppståndelse, liv och oförgånglighet. Vi ber dig: Hjälp oss att alltid förbli i Kristus och genom honom renas från falska tankar och begär, så att vi i hans Andes kraft bär frukt i tro och helgelse. Giv oss nåd att fast förtrösta på Kristi kors och uppståndelse och till sist få skiljas från denna världen och gå in i ditt folks sabbatsvila. Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod, in-till änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.